

„Никой нищо не знае за нас“

Под този надслов на 28.06.2011 год. почитателите на изкуството имаха удоволствието да се насладят на една интересна изложба, експонирана в БКИ – гр. Прага.

Големият интерес на публиката бе предизвикан от творбите на художничката Луиза Станева, утвърдила се със собствен стил и оригинални виждания в културната палитра на съвременното изобразително изкуство, както и на нейната племенница – Ирена Станева, участваща във вернисажа като гост с няколко свои произведения.

Наименованието на изложбата, със своята многозначност и скрити послания, насочва към размисъл – за нашите вътрешни светове, за дълбините на човешката душа, за играта на фантазията и полета на въображението.

Художникът Тодор Янков откри изложбата, като представи накратко двете авторки и запозна любознателните гости с тяхното творчество, насочи вниманието към идейния замисъл на изложените платна. Начините за изразяване на двете ху-

дожнички са свършено различни. Това се отнася до техниките, стила и материалите, с които си служат. При Луиза се наблюдава едно невероятно съчетание на елементи от романтизъм, сюрреализъм и приказност, представено чрез живописния език на вълшебно-мистичното и фантазното. Като приказен разказвач, със собствен усет към заобикалящата я среда, художничката ни пренася в света на вълшебното, но в по-интересен и по-особен свят. Ирена се интересува от бързия, непосредствен процес при създаването на творбата. Стреми се към опростената цветна форма с реалистични елементи; композициите ѝ не са сложни и техниката на акварела, към която има предпочитание, напълно съответства на нейния маниер. Акварелът е предизвикателство – уникална и трудна техника, даваща неограничени възможности за изразяване дълбочината на човешките преживявания и на най-мимолетните явления в природата – въздушна, непринудена и неповторима. На фона на прекрасните музикални изпълнения на Танита Янкова, като че ли попаднали в един нерелен, магически свят, посетителите с интерес и любопитство се потапят в съзвучието от багри, които се сливат в омаята на една чудна хармонично сипеца се каскада от символи и състояния. Като че ли талантливата ръка на Луиза Станева ни въвежда неусетно – по необикновен и нетрадиционен начин, в други простори, където властват въображението и собствената ѝ фантазия. Представените тук нейни творби са проекция на чувствата, представите, мечтите и сънищата ѝ. Тя долавя нежността и меланхолията на по-различни и отвъдни

измерения на нашия свят. Има нещо привлекателно и романтично, живо и хармонично в тези картини. Те са като прозорци към странни пространства на приказки и магии. Всяка от тях е резултат на продължителен процес на търсене и съзercание, на интуиция и внезапно прозрение, на магическо преживяване и тъга. Художничката обича приказното и трансценденталното и тези теми са в основата на нейните творби, предразполагащи към размишление и медитация.

Картините ѝ са изваяни търпеливо и прецизно, разказвайки истории на езика на фантазията в предпочитаната от нея природна тоналност от зелени и сини хармонии. Красота прозира от всеки шрих, грабват вниманието платна като „Скали и дървета“, „Как идват сънищата“, „Раждането на Галактиката“, „Сенки“. Прокрадат се тайнствени образи и силуети, идващи от дебрите на съня, вглъбеността на душата, вътрешните преживявания и емоционалната нагласа на художничката.

Пред погледа на зрителя оживяват пространства, населени с причудливи образи сред приказни горски пейзажи, сияещи с кристална светлина. Естетиката на сюрреализма е насочена към пресъздаване на една по-съвършена реалност, основаваща се на подсъзнателното

и на безкористната игра на мисълта. Този начин на изразяване е близък до артистичната натура на авторката, която има усет към омайната магия на тайнственото в недра на природата.

Специфичният стил и елегантното съчетание на багри, преливащи се в романтичния ореол на човешка фигура, впечатляват и грабват погледа в картината „Метаморфоза“. Някои картини са като незавършени, с отворено пространство за размисъл у всеки съзercател. „Главните герои“ в тях са малко странни и загледани в нещо, видимо само за тях.

Други са озарени от мека вътрешна светлина, със свежи нюанси, магически преливащи се тонове и багри, събрани в апотеоза на приказното вълшебство („Пред небесната порта“, „Дървото на изпълнените желания“, „Златен дъжд“).

Луиза Станева търси спокойното равновесие на композицията и красивия звук на деликатни цветни петна и акценти – „Психоделика“, „Буря“. Разговаряйки с талантивия творец научавам, че всяка картина е преживяна, плод е на прозрение, чрез което всичко на платното започва да се случва – оживяват образи и неясни същества, заиграват цветове, появяват се неразбираеми послания, прокрадат се невидими

сенки – и всичко това се усеща само с душата.

Наименованията на картините идват изведнъж, изплуват от вълшебното пространство на мистичното и нералното – интуитивно-чувствително. Човек трудно може да се откъсне от този завладяващ, изпълнен с богато въображение и вглъбеност свят на художничката. Това изкуство прелива от очарованието на приказните мотиви и безграничната фантазия. То съдържа копнеж към природна и човешка хармония, към красота, но някъде другаде – като в приказка извън времето.

Всяка отделна картина е своеобразно доказателство за творческата зрялост и неподражаемото майсторство на художничката.

Тази изложба бе едно неповторимо естетическо преживяване за всеки – истинско приключение в света на вълшебното. Чрез своето изкуство Луиза Станева поднесе на публиката един прекрасен дар, който обогатява сетивата, извиква чувства, създава настроение, доставя наслада и успокоение.

Снежана Таскова

